

et meget stærkt Tryk paa Sindet; det sees ogsaa, at et saadant Tryk har været tilstede hos ham i en høj Grad, det sees deels af Lægeattesten og deels af Mandens Dispositioner, efterat Kasse mangelen var indtraadt, da han ellers fornuftigt vilde, forinden han angav Mangelen, have henvendt sig til sine Venner, som senere hjalp ham, hvorved han baade vilde have reddet sit Embede og havt Pensionberettigelse. Det vil altsaa sees, at hans Sind har været i en særlig trykket Tilstand, og at det har overvældet ham, dengang han opdagede, at der kunde være nogen som helst Fare for Statens Midler, da han aldrig havde anet, at noget Saadant kunde berygtes, efter som han altid havde troet at kunne dække den paaløbne Underbalance af sine egne Midler. Man mener, at den allerede nævnte Bestemmelse i Kasseanordningen om, at Bedkommende kan vinde Afgang til Pension, naar Mangelen dækkes inden 3 Gange 24 Timer, bør komme i særlig Betragtning. Denne Bestemmelse gaaer ud fra, at den kongelige Kasse under saadanne Eventualiteter sikres mod Tab, og man troer, at naar dette som i det foreliggende Tilfælde er sket, saa bør ogsaa det givne Tilfald, saavidt muligt, og efter de forhaandenværende Omstændigheder, komme den Paagjældende til gode. Hertil kommer, at den Paagjældende, som forhen anført, har en meget stor og usforsørgt Familie. Udvalgets Fleertal troer derfor, at burde anbefale Bedkommende til den mildeste Bedømmelse af Thinget, og da den mildeste Dom over ham er Ministeriets Indstilling, hvilket fremgaaer af Motiverne, saa har Udvalget troet, ikke at kunne slutte sig til Andet end det; det har ikke kunnet slutte sig til noget Andet, fordi det ikke har villet tillige sig at bedømme Mandens Legems og Sindstilstand i det Dieblik, Ulyk-

sen blev opbaget; har han i den Grad været trykket af Legems- og Sindstilbelse, som de foreliggende Oplysninger udvise, saa maa man sælde en mild Dom over hans Færd. Med disse Ord skal jeg anbefale Udvalgets Indstilling og asvente det ærede Mindretals Udtalelse.

Indenrigsministeren: Jeg anseer den Sag, som her foreligger, for en reen Raadessag, og derfra er Ministeriet ogsaa gaaet ud. Sagen kan jo som en Raadessag bedømmes fra forskjellige Sider, men Ministeriet er gaaet ud fra, at denne ulykkelige Mand, nedtrykket, som den ærede Ordfører sagde, af sine Legemstilbelse og af den ulykkelige Stilling, hvori han var bleven bragt, har brugt af Kassens Midler det Beløb, som han i det paagjældende Dieblik savnede, og som han med sig selv vidste, at han var fuldkommen istand til igjen at erstatte; at hans Heldrestilstand paa den Tid maa have været meget sørgelig, fremgaaer af de Lægeattester, som ere fremkomne. Men jeg vil paa den anden Side slet ikke nægte, at der fra den strenge juridiske Side kan anføres forskellige Momenter imod ham, og at man forsaavidt kan have en forskellig Mening om, hvorvidt denne eller hiin Pensionstørrelse i dette Tilfælde vil være passende. Forsaavidt kan man jo vistnok sige, at den Pension, som subsidiairt er indstillet af Udvalgets Mindretal, er tilstrækkelig, og idet jeg skal indrømme, at Ministeriet maaskee har havt en mere vidtgaaende Barmhjertighedsfølelse for Bedkommendes ulykkelige Stilling og for hans store Familie, end man, Sagen seet fra den strenge juridiske Side, kunde være kommen til, troer Ministeriet at kunne slutte sig til Mindretallets subsidiaire Forslag.